

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 200 korona.
 Fél évre 100 korona.
 Negyed évre 50 korona.

Egyes szám ára:
4 korona.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:
 ARANY JÁNOS-UTCA 47.
 Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal.

Debreceni Nagyerdő

Hogyha kétség szállja meg a lelkem;
 S fáradt testem lesujtja a gond,
 Oda vágyom, hol a tavass csókja
 Bokrok alján vad virágot bont.

Hol a gerle párja után busul
 Zöld leveles, puha tollas ágyon,
 Debreceni lombkoszorus erdő
 Te vagy az én édes boldogságom.

Lágy öledbe ha pihenni térek,
 Uj erőt nyujt, biztatva a remény,
 És ha látom ősszel haldoklásod,
 Titkon, csöndben megsiratlak én.

IFJ. SZÉLL ISTVÁN.

Egy rózsa.

Mintha rózsa nyílna valamennyi ágon.

Vagy ébred a lét hajnalhasadása...
Hogy az elföldelt tüskés galyakon
Kezdődjön az élet felujulása,
Régen várt időnek aranyszabadsága

Régen várt időnek aranyszabadsága
Robot munkának kéro gyümölcse,
Tán esdeklő kérések teljeseése,
Öröm, vigság, dal és zene,
Egy nyíló rózsa virágzó élete.

cs. je.

Egy kis töprengés.

Vajjon boldog emberek-e a pincérek? Hiszen nekik meg van adva az a mód, hogy minden nap ünneplő ruhában legyenek.

Vajjon tudják-e az emberek, hogy a remény egy kötet, amire sokan saját magukat is felakasztják?

Vajjon van-e olyan szemrehányás, amivel az ember hizelegni tud? (Van: a szemre „hányt” csók!)

Vajjon eltalálná-e akkor sok ember az igazat, ha mindig annak az ellenkezőjét csinálná, amit ő igaznak talál?

Vajjon nevezhet-e valaha az az ember csak egy kunyhót is a magáénak, ha tulsok légvárat épít?

Vajjon könnyü dolog-e annak az embernek a borivst megtiltani, akinek még annyi pénze sincs, hogy sört vehetne magának?

Vajjon miért hallgat vagy olvas a legtöbb ember olyan szivesen végig egy nagy bolondságot, mint félig egy bölcseséget?

F. Ilonka.

Civisek a Bikában.

Na Estván gazda, ha olyan okosnak tartja magát, hát mondja meg miért teremtette az Isten a virslit? — Ezt már igazán nem tudom. Hát csak azir, hogy legyik a szeginy embernek is mirül leh-zni a bürt.

Gondolatok.

Ami piros, az nem zöld.

A „Gondolatok” közt néha vannak jó gondolatok. Kár, hogy azt már régen kigondolták mások is.

Ha tudtam volna, hogy F. I. ugy szivére veszi a multkori „Karikatúrákat”, inkább nem irtam volna meg.

Babiczky Bélusnak most nem tudok méltóan válaszolni, mert a vizsgákra készülök.

De ha iesz időm, epébe mártott tollammal fogom hamiskás szivét átszurkálni.

Nem jó dolog a szerelem, ezért biz én leszerellem.

Et ne hidd neki, ha valaki azt mondja neked: „A ló csicsereg, a paesirta nyerit”

K. T.

**Kitünő
férfi fehérneműek
Frank Edénél**

Vannak...

Vannak, kik szertni tudnak,
Vannak, kik nem értik meg azt,
Kik a csillagot letünni látják,
Utálnak a multra, nem éltetik azt.

Vannak, kik sirni tudnak,
Ábrándoznak a jövő felett,
Egy női kézzel megirt lapokra
Irnak hosszu, szerelmes levelet.

A két sziv így ismét egymásra lel,
Megértik egymást, mint régen, egykoron;

Könnyezó szemek kiderülnek ujra,
Gondolnak a jövőre, emlékeznek a multra.

cs. je.

Kutyák.

— Ez az ujabb divat, hogy a nők kutyákkal járnak, igen megkönnyiti a férfiak dolgát.

— Hogyan?

— A férfi egyszerüen a kutyának fütytyent és a nő jön.

Amikor...

Amikor ölellek,

Amikor csókollak;

Amikor epedön

Szívemre szoritlak....

Te vagy életemnek

Büszke diadalma....

Epedő szívemnek

Ihlete a dalra.

Amikor csodálom

Sötét szemed tükrét....

Azt a karcsu testet,

Azt a csinos-büszkét:

Tele van a szívem

Égő epedéssel....

Dalba vágyó, örök,

Sohse feledéssel.

Ifj. Radványi Sándor.

Dal.

Édes volt a szerelem,
Keserü az élet,
Hazug a reménység
S maga is az élet!

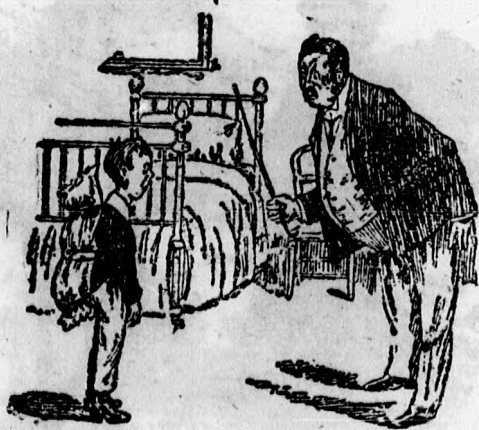
Ami szin, illat volt
Bus életem felett,
Mind elpazaroltam,
Elmulattam veled.

Most már nincsen semmim,
Csupán e kis dalom,
De hogy ha kell néked,
Ezt is néked adom.

Rohács József.

Falun.

— Óh, nagyságos ur, az nem olyan nagy baj,, hogy az ágy-nemü piszkos.... Az csak addig tart, amig a nagyságos ur lefekszik. A sötétben aztán úgy sem látja.

Eltalálta.

Fiu: Apuka, csakugyan van javító intézet.

Apa: Hogyne, fiaeskám. Van. Oda viszik a rossz embereket.

Fiu: Akkor apukát is oda viszik, mert anyuka azt mondta, hogy apuka rossz ember, mert hajnalban jön haza.

Emlékszel ?

Egy gyönyörű nyári este
Együtt volunk; emlékszel-e?
Nem törődve semmivel sem,
Elmerengtünk a szép estbe.

Egy kedves kis akácfára
Ráhullt a hold fényes fátyla.
Ezüst színét ráöntötte
S ragyogó lett szép zöld lombja

Amint mi alatta álltunk,
Ránk is szálltak holdsugarak,
S álltunk alatta csendben —
Mi ábrándos lények ketten.

De amit a holdsugártól
Elábrándult lelkünk vára,
Kéz a kézbe.... szembe nézve....
S szívünk telve volt szerelemmel

Óh, még akkor boldog voltam;
Mert viszont szeretve voltam.
Azt ígérted, enyém leszel!....
Örökké csak engem szeretsz!

Sok idő telt azóta el —
Nem tudom, hogy most kit szeretsz ?

Kinek mondd, hogy szeretlek...
S hogy „nélküled nem élhetek!“

De nem baj, ha már így lett,
Legyél boldog — te csak mást szeress —

Tudom, vissza nem jössz többé
S mégis várlak én..... örökké.....

Cica.

Anekdoták.**ARCÁTLANSÁG.**

Lili: Arcátlan ez a fiatal ember, aki már fél órája jár utánunk!

Cili: Legalább tudnók, hogy ez melyikünknek szól.

SZÓRAKOZOTTSÁG.

S.-né azért érkezett a fürdőhelyre, hogy lehetőleg tudadjon a leánynán. Nem csoda tehát, ha a vendéglőbe így iratkozott be:

S. Károlyné és eladó leánya.

VALUTA.

— Mi bajotok a völegénnel? Híszben becsületesen bevallotta, hogy a tartozása körülbelül tízezerre rug. Az csak nem sok?

— De kitünt, hogy font sterlingben értette.

VIGJÁTÉK.

— Mit örül a közönség ennek a darabnak? Csupa olcsó vicc.

— Na igen. Végre valami, ami olcsó.

MÜÉRTŐ.

Az új milliomos gyanakodva kérdezi:

— Milyen régi ez az empire berendezés?

— Óh, hát száztíz éves — jelenti ki a butorkereskedő.

Az új milliomos fitymálva legyint a kezével:

— Akkor nem kell. Legalább háromszáz éves empiret kérek.

MODERN INTELEM.

— Leányom, leányom, őrizkedjél a szélhámosoktól... Könnyen akadhatsz valaki, aki cipésznek mondja magát, aztán kiténik, hogy csak miniszteri titkár.

VERSENGÉS.

— Tetszik tudni, nekem napjában csak fél liter tej jár, aztán néha megsavanyodik és ugyancsak bosszankodom!

— Hát még én, hogyan bosszankodom, amikor a tejem megsavanyodik, mert hát én két litert kapok napjában.

SZIREK ANDRAS

elsőrendű uri- és egyenruha szabósága angolgyapjuszövetek iskolai és egyenruházati sapkákraktára

Szent Anna-utca 1. szám

Telefon szám 509.

Kellemes és Kellemetlen kérdések.

▼▼▼▼
E rovatban közlötték az vállalja a felelősséget, aki elolvassa. :-

Mondja, kedves városi tanács, azt gondolják, hogy mindenki a városházától fog elindulni a létező vásárcsarnokba; vagy talán azt gondolják, hogy a Csapó kertből is nyolc perc alatt lehet megtenni odáig az utat.

Mondja, kedves Kondor ur, a NyTVE mecc elvesztése után, miért nem tette ki a „Felsőszabolcs”-ban az utóbbi évek eredményeit a NyTVE-vel? Kérdezi, aki kíváncsi volna rá.

Mondja, kedves Mancika, ön azért jár mostanában olyan ritkán táncolni, mert az a borbély megtitotta? Kérdezi az, aki szeretne önrel megismerkedni.

Mondja, kedves ismeretlen kérdező, a Bugyi Sándor lovának hosszúsági területe iránt érdeklődő, mi végett óhajtana megtudni?

Mondja, kedves Titus, haragszik még T. Zs. Bernátra?

Mondja, kedves Bugyi Sándor, nem lenne szives a kíváncsiaknak tudomására hozni, előzikenyen, hogy mindazokat, akik a lú hosszúsági területéről feltett kérdésre erányos feleletet tudnak adni, — rögzest alkalmazzák a lútenyiszti fejlesztését célzó mozgalmaknál, lúdíjazás mellett?!

Mondja, kedves T. Zs., haragszik még Titusra.

Mondja, kedves bájos ismeretlen, a csütörtöki ünnep alkalmával zavarában ment a gör. kath. templomba, vagy azt akarta tudatni velünk, hogy ön keresztény? Kérdezi egy kis lány.

Mondja, kedves Löfkovits Sándor ur, a Gambrinus étteremből, ön azt hiszi, hogy ha úgy öltözködik, mint Kiss Jóska, akkor ön is úgy néz ki, mint egy Kiss Jóska. Kérdezi a 11,000 koronás ruha.

Mondja, kedves Kohn Simon, — hogy néz ki a pakkosi?

Mondja, kedves Lövi József ur, mi újság van Karcagon?

Mondja, kedves Frenkel Antal ur, üzemben van már a gyertyagyár?

Mondja, kedves Bakó Sámuel borbély ur, Derecskéről, igaz, hogy ön annak a szőke kis lánynak a kedvéért jár be Debrecenbe?

Mondja, kedves Péntek ur, a János utcáról, igaz, hogy most már az Iluska szép szeme ragyog a számára? Kérdezi egy kis lány.

Mondja, kedvtelenü' édes Kóhn pékmester ur, Ladányból, kinek kinek mennyiért süti a cipót? Kérdezi egy kollégája

Faluhegyen

is tudják már a régi polgáremberek, hogy valódi

Diana-sósborszesz

kezegetés kell a kifáradt testnek, mert a fájdalom magától ki nem áll, ha nem teszünk ellene semmit. — Árnyak is tömegesen vásárolni a

Diana-sósborszeszt — Kapható mindenütt!

Gyártja: a Diana Kereskedelmi R.-T., Budapest, V., Nádor-utca 30.

Közélelmezés.

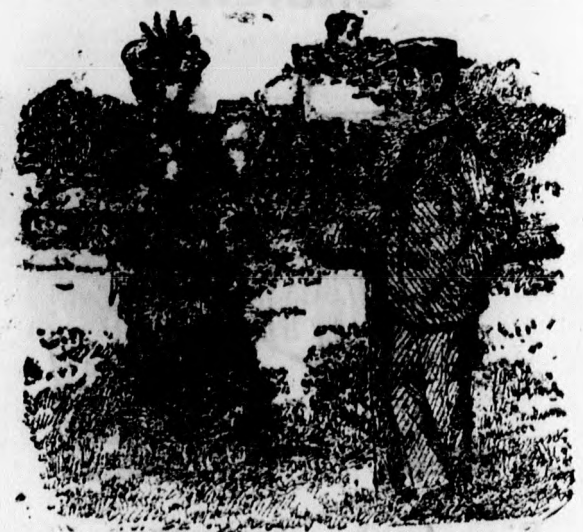
Lemondott a közélelmezési Kegyelmes miniszter. Ahol nincsen dolga A napot nem lopja Ott a komoly férfi: Pedig ilyen Térffy. S igaza volt talán? Mért maradjon ottan, Árván, elhagyottan, Ha csak papirja van, De kenyere nincsen Csepp se az asztalán, Amból adhatna.

Utólagos követelés.

A házasságszerző találkozik kliensével. Széles mosollyal üdvözl:

— Tudja-e, hogy a felesége nagyszerű színben van? Gyönyörű szép asszony lett belőle... Igazán fizethetne még utólag pár ezer koronát.

Melyik a súlyosabb?

— Mért olyan szomorú, — nagyságos asszonyom?

— Van rá okom. Képzelve, van egy fiatal férjem, aki folyton beteg.

— Mit szóljak akkor én? — Van egy vén feleségem, aki folyton egészséges.

Bugyi Sándor

debreceni talyigás csin- talan esete Budapesten

Irta: Ifj. Sz. I.

Hát ug törtint az eset, tuggyák, hogy a türül meccett sógoromnak, a szoknyakergető Szabó Miska feleségének, Vilmányi Zsuzsinak a bal lapickáján egy disztó nagy tájog nőtt. Monta osztán Miska sógor, fel kell vinni az asszont Pestre, — hogy ott megoperázzák, mán hogy megoperázzák a vígbül, hogy a sógoraszszon szemlátomást javujjék meg. Aszongya Miska, eljöhetnél vélem Pestre, mer egy a, hogy te ojan akadémiás ember is vagy, más meg a, hogy nagy ismerecsíged is van mán az ujságokbul kifolyólagosan.

— Hát nem bánom, tesvir, mondok, belemegyek a bótba, mer a lúra is felfér ekkis pihenő, meg az aszszonra is, meg osztán a sógoraszszon meg is érdemli a pártálásomat — mondok, mer sose feleitem el asztat, — mondok, hogy mikor Sári a Marci fattyuval gyerekágyat fekütt, hát nagyon jól teljesítette a kötelssígit; iccakát-nappal egygyé tett, akarosan főzött,

oszt sose láttam még a pelenkákat úgy menbehagyni, mint a sógoraszszon, mer első lébül tisztált. Kedden iccaka osztán gőzösre ütünk. Sári takarosan bepakolt itelbül-italbul, oszt nem tom, mi szállhatta meg a lelkit a vín hógynek, még csőregét is sütött az útra, ám-bátor jól tutta Sári asztat, hogy a csőrege disztó módon kívánnya az italfélit. Megírkeztünk oszt szeredán reggel Pestre. Annyi ott a níp, tuggyák, — mint csillag az égen, oszt mindegygyik úgy szalad, mint a fürjfiyu. Meg is kérdeztem egy naecsáságát:

— Hová teccik úgy troselni? — mondok. Megyek, aszongya, pacalt venni ebidre, mer bennülő az uram — aszongya — a milisztérijumba, oszt asse tom, mikor látunk hust, aszongya.

Hát bijon, mondok, én is rígen nem husoltam, mondok.

— Feki egye ki kendet! — aszt mongya, avval elment.

Aut oszt a sógoraszszont bevitük a Lókus kórházba; fogattak osztán a felcserek bennünket becsülett-tisztelettel; megnyugtatták a sógoraszszont, hogy fájdalom nélkül megoperázzák, úgy kivágyák a tájogot, mint Burai a tökászt. Ágyba fektették oszt a Miska felesígit. Na Miska, mondok, vedd elő a szalmás üveget, oszt kínálgassuk meg a kedves tekintetes urakat egy kis debrecenyi kisüstönföttel. Jó néven vettik roppant. A kisebbik tekintetes ur első lélegzetvitelre kihuzott másfél decit. Na alássan kirem — mondok — jó cugja van a tekintetes urnak. De jazonba, mon-

dok, vájjik kedves egissigine, mer ez ojan gilisztakergető ital, teccik tudni, mondok. Halábul köszönte. Oszt aszonta, hogy minnyenek el kentek fürödni, mer ekkicsit a lúszag megérzik kenteken, aszongya.

Mentünk oszt kifelé, oszt egy pesti lendörtül megkérdeztük, merre van itt a feredő? Hát menynenek kentek, aszongya, itt egenyesen oszt ott balkéz fele fordujjanak fel kentek, oszt egy miszárszék mellett ott van a feredő. Bementünk oszt abba a disztó nagy ipületbe, oszt aszongya a sógor: Na, megírkeztünk! Hát látom is hogy ki van írva, hogy gőzferedő. Lippünk be, sógor, mondok. Oszt beliptünk. Fájjin ambitus vót, szíp lóccákkal, kanapékkal. Na, vetkezzünk, sógor, mondok, majd utólagosan kifizetytyük a hejpízt. Lelőktük oszt magunkrul a tesi gunyákat. Mosmán merre menynünk, sógor, mondok. Aszongya Misi, hogy ni, itt az átalellenbe livő szobába, aszongya, — mintha fürödnének, mer aszszonröhögíst hallok. Antul jobb, mondok, mosmán mehetünk is, mondok — mer mán ezen a márványos kövezeten felhülünk, mondok. Te eregygy elől, aszongya Misi. Rendbe van, mondok, oszt mán is beliptem. Hát oszt, a jó Isten akárhová tegye eszt a pesti nípét, teli vó az tuggyák, csupa fejircselédekkel, oszt elkezték visitozni, így la: disztók, szemtelenek, mámma női nap van! még kosztümöt sem vettek magokra! oszt egy nagy kövér naecsásága ehen ugrik nékem, avval pofon akar hajítani. Takarogygyank ki innen, aszongya. — Rendőr! — Hát alássan kirem, — mondok — mán tessenek megengedni, bátor belipisünkír, mondok, — nem vagyunk mink azok az emberek, mondok, hogy ne tudnánk az illendősígit; oszt akkor bemutatom a sógoromat: szoknyakergető Szabó Miska, mondok, hát rendezhetnének egy társasjátíkot, mondok, oszt, ha fuharra van szüksíge a kedves naecsáságának, hát ne tessent másho folyamodni, mondok.

Kalapok tisztítását,

vásárlását és javítását
elvállalom. — Használt
kalapokból ujakat
:: :: készítek. :: ::

Beliczay

kalapoz, Piac-u 38.
a fő-posta mellett.

Hát oszt se szó, se beszéd, úgy kúpen lökött, hogy a sógornak eszem.

— Na mán, mondok, hát miről vót e jó, mondok. Erre meg oszt ehen ugrálnak ki a vízből jányok, aszszonyok, oszt elkezték ordítózni, visítózni. Vigyük az irhát, aszongya misi, oszt azon módon pucéron kiszalattunk az ucóra. Még lílegzetet se tuttam venni, ehen gáncsol al két lendőr, ehen fog meg bennünket oszt avval aszongva az egyik: — Menynyünk csak a Lipótmezőre.

Majd a jövő héten elbeszilem a többit, hogy mire jártunk, a feki egye ki; az a nagy kövér aszszon még Sárinál is jobban kezeli a bófont. (Folyt. köv.)

Még korán van.

— No, báró ur, hogy megy az auomobilozással, elgázolt-e már valakit?

— Hová gondol, hiszen még kezdő vagyok!?

Uzsoráséknál.

— Istene, milyen szerencsétlen vagyok én a fiammal. Nyakra-főre csinálja az adósságokat és...

— Nem fizeti?

— Sőt! Éppen az a baj! Mind kifizeti.

HIREK.

A cukor egyre drágul és teljesen megkeseríti az emberek életét.

A magasugrásban az elmúlt héten a disznóhus érte el a rekordot.

Hogyan halunk meg?

A magyar nyelvnek a halál bekövetkezésére van százféle meghatározása is. Mindenféle foglalkozásu emberről másként mondhatjuk, ha jobblétre szenderült. Például: a kovács elpatkolt; a kertész a fűbe harapott; a házi ur kiadta a lelkét; a ház-

mester beadta a kulcsot; a vagonlakó elköltözött; az ébredő elszenderült; a kikeresztelkedett zsidó megtért őseihez; a közalkalmazott megdicsőült; a fuvaros elment a Szent Mihály lován.

Mostanában sokan viselnek piros szegfűt. Mit csinálnak ezek a piros szegfűs urak a télen, amikor 100 korona lesz egy szegfű ára?

Minden jókedvű ember terjeszti a „Villám“-ot.

Király balzsam

csusz és köszvény ellen, ugy-szintén Fáyarokrémm és Fáy-szappan békebeli minőségben, valamint Hajdusági bajuszpedrő fehér, barna és fekete színben kapható a készítő

GRÓSZ NAGY FERENC

„Aranyegyszarvu“
gyógyszertárában
(Szinház mellett)

A papa.

— Képzeld, a kis lányom még alig került ki a pólyából s már papának szólit engem.

— Korán kezdi a hazugságot.

Helyreigazítás.

Lapunk egyikszámában az a hír jelen meg, hogy Harsányi Lászlót megharapta egy kutya, mert a zsebében három verset vett észre. Harsányi most annak közlésére kért fel bennünket — hogy a nevezett versek Babiczky-féle versek voltak. Így már tökéletesen érthető a kutya-harapás.

Ámor emlékkönyvéből.

Mi rosszabb, ha a lány előted mást szeretett, vagy ha melletted, vagy a hátad mögött mást szeret?

Sok nő feláldozza szerelméért becsületét. Ékszeréit egy se!

Némely nő akkor mondja: „Jó napokat élek!“ — ha álmatlanul éli át az éjszakát.

Minél kisebb lába van a lánynak, annál nagyobb lábon élhet.

Sajátságos a magyar nyelv: a házasságot is, az akasztó kötelet is „kötik“.

Lefőzte.

Mikepércs közelében a mezőre ment ki két cigány. Utközben elértek egy uri embert, aki szintén a mezőre igyekezett. Visszafele jövet ugyancsak találkoztak az illetővel, aki, mikor a cigányok elhagyták, tréfából ugatni kezdett a cigányok után.

Hátrafordul erre az egyik cigány és nagy hangosan azt mondja a másiknak:

— Nézd má! Mijjen nágy az Isten hatalmá! Mikor a megsőre ment, még ur vót, most meg, a hogy visszagyün, hát kutya lett.

Azok az urak.

A cselédek reggel hét óra felé szokták levinni a szemtt s ilyenkor összegyűlnek egy kis friss reggeli pletykára. A harmadik emeleti szakácsnő megszólítja a háziurék álmos szobalányát:

— No mi az, Sára, nem pihente ki magát az éjszaka?

Sári: (egyet nyújtózik): Lehet is az uraktól, folyton mulatnak.

Pesti állatkertben.

— Szemléltető oktatás. —

A tanító bácsi állakerti sétát ró fiuk és leánykák csodálkozva nézik a sűrű rostélyos ketrecek és puha kenyérdarabokat dobálnak a sovány, unatkozó vadállatok lábai elé.

A leopárd üres ketrece előtt a tanító bácsi feltette szemüvegét és így szólt:

— Látjátok, gyermekeim, a leopárd olyan ritka állat, hogy a pesti állatkertnek egyáltalán nem is jutott...

Ideálomhoz.

Édes kicsiny angyalkám!
Bolond a szívem.
Valami van a szívem táján,
Ugyan mi ez, édesem?

Mondd csak, nem szerelem?
Vagy csalódom —
Nem, nem, mert estnden
Mindig nálad gondolatom.

Ugy tudnálak téged szeretni,
Hogy ki sem mondhatom.
Ugy tudnálak imádni, csókolni,
Te drága, kicsi démon.

Szeress te is engem,
Ha tudsz még szeretni,
Mert szeretnék én is még egyszer
Az életben boldog lenni.

K.M.J.

Gyöngédség.

Egy urat lélekszakadva keres a kávéházban a szobaleánya.

— Nagyságos ur, nagyságos ur, tessék gyorsan hazajönni, meghalt a nagysága.

Az ur gyorsan a pincér után kiált:

— Kérem, akkor tej helyett egy üveg fekete sört hozzon!

„Meteor” mozi.
Bocskai-tér 10.

1922. július 9-én, vasárnap:

Levegő banditái.

Amerikai kalandor történet.

Jön! Sándor Mátyás. Jön!

Előadások kezdete: d. u. 3., 5., 7. és 9 órákor. — Jegyelővétel d. e. 10 órákor —

Hidegvér.

— Siessen, nagyságos uram, várnak önre, — sürgeti az inas lassu vérü urát.

— Várnak? — jegyzé meg az — akkor hát nem kell sietnem.

Mi a világ ?

Mi a világ... Egy nagy hordó,
Állandóan csapra verve,
A tartalma nagyon drága,
Mert az élet a bor benne.

Vén, iszákos lump a halál,
Illik-e?... Rá nem sokat ad:
Oda fekszik a csap alá,
S mindennap leissza magát!

Árkosi Ödön.

A tékozló asszony.

— Grünberger, a hādī milliómos elválík a feleségétől.

— Miért?

— Pazarlás miatt. Az asszony kiment a piacra és megvett egy liter cseresznyét.

A legrosszabb szójáték

— Miért nevezik a járásbíró-t járásbírónak? Hiszen nem kell neki a járást birnia — mert mindig ül!

— Igaz akkor sokkal inkább el lehetne nevezni egy pár nemzetgyűlési képviselőt — kijárásbírónak.... Mert bírja a kijárást.

Tanfolyam megnyitás

Van szerencsém a tisztelt közönséget értesíteni, hogy több évi tapasztalatom folytán végre sikerült vizsgámat Magyarországon belterületén tudományos alapon letenni, jelen korunkban oly nagyon fellerdülésnek induló

Éhenkórászat

koplalászat, valamint a környező államból.

A tudomány eme kulturális és szépen virágzó eszköze arra ösztönzött, hogy a tanári állást elnyerhessem. Azonban órákat már most is adhatok tanítványaimnak. A felvételre a föld- és az ipari munkások előnyben részesülnek, tekintettel arra, hogy e téren némi kis ambícióval már rendelkeznek. Beiratkozásokat vasárnap kivétele nélkül minden nap lehet eszközölni — Sajtos hentes mester ur kirakata előtt téren. A vizsga szinte ugyanott tétetik le. Azonban, hogy a vizsga akadálytalanul és sikeresen végződjön, egyik kollégám, Sóhaj Elek aspiráns tanársegéd fog kimerítő utbaigazítást adni tanítványaimnak a gyomor szerkezetéről és a szem ellenálló képességéről s egyidejűleg pedig behatóan ki fog terjeszkedni a fogak trenirozása, (csattogtatása) tárgyában.

Abban a reményben, hogy tantárgyaim megismerésének és elsajátításának számos követője lesz, maradtam tisztelettel:

Sanyaró Vendel,
a magyarországi bélklinika
éhenkórászati osztályának
rendes tanára.

Itt említjük meg, hogy jelen korunknak kimagasló nagy férfia, Sanyaró Vendel, meleg hangu köszönő táviratot küldött a „Magyarországi Élelmiszer-uzsorások Országos Szövetségéhez“, amelyben óhajának hiven, meglegedését tolmácsolja az iránt, mely őt az éhenkórászati alapismereteknek oly magas színvonalára felkarolta.

K. L.

Anyal tanácsok.

A mama (50 éves; kövér; esküvő után a vejéhez): Kimélje őt, kedves Jakab, kimélje... Bánjon vele úgy, ahogy velem bánna!

Paplan-varrodámba

uj fehér vatta érkezett. Selyem, glott, kasmir paplanok kaphatók és megrendelhetők. Pehely és gyapju paplanokat készítenek. Alakítok, frissíték.

Ócska vattát, paplanokat veszek.
DEBRECENI LAJOS Kossuth-utca 11. sz.

Felelős szerkesztő: SZIKRA.

Türelmes férj.

— Aszonyom! Ön eltékozta a vagyonomat, megcsalt a legjobb barátommal, fölpofozott és kikergetett a szobájából. — Vigyázzon magára, ne vigye a dolgot a végletekig!

Nyomatott a Debreceni Újság nyomdájában.